

Arrest

nr. 142 207 van 30 maart 2015
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 9 december 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 24 november 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. LOOBUYCK, die loco advocaat J. DEMEYER verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. DEVOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn en geboren te zijn op (...) 1977.

Op 24 november 2014 wordt aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering uitgereikt. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

(...) naam: Q. (...) voornaam: F. (...) geboortedatum: (...) geboorteplaats: Llojan

nationaliteit: Macedonië (Ex-Joegoslavische Rep.)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij zij beschikt over de documenten te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING

EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

X 2°

O de vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

X 3° wanneer zij door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

Artikel 27

X Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

X Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

Artikel 74/14:

X artikel 74/14 §3,1°: er bestaat een risico op onderduiken

X artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

X artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

Betrokkene verblijft reeds sedert onbepaalde duur in het Rijk/op het grondgebied van de Schengenstaten.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor winkeldiefstal PV nr (...) van de politie van VLAS

Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten dat haar betekend werd op 19.02.2013

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen², om de volgende reden :

Is niet vrijwillig vertrokken voor het vervallen van haar toestemming.

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldige inreisstempel. Zij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat zij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan haar afgeleverd zal worden.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan haar onwettige verblijfsituatie, zodat een gedwongen terugkeer noodzakelijk is.

Gezien betrokkene in aanmerking kan komen om vervolgd te worden voor winkeldiefstal, bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Hoewel betrokkene reeds voorheen betekening kreeg van een verwijderingmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat er vrijwillig gevolg zal gegeven worden aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden :

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om haar aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Skopje

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, (...), administratief assistent/ assistent administratief

gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, de Politiecommissaris van/de Korpschef van de politie van VLAS en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Brugge de betrokkene, Q.F. (...) op te sluiten in de lokalen van het centrum te Brugge”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt in haar nota de exceptie van gebrek aan belang op.

Zij stelt:

“De verwerende partij werpt de exceptie van gebrek aan belang bij de vordering op, gericht tegen het aan verzoekende partij ter kennis gebracht bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 24.11.2014.

Artikel 39/56, lid 1 Vreemdelingenwet bepaalt immers dat de beroepen bedoeld in artikel 39/2 voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang.

Dit belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van de indiening van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (R.v.St nr. 69.601, 14.11.1997, TB.P. 1998, 614; R.v.St. nr. 46.528, 16.03.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.).

Verzoekende partij heeft geen belang bij de vernietiging van de bestreden maatregel aangezien zij op 12.12.2014 werd gerepatrieerd naar Macedonië. De bestreden maatregel heeft bijgevolg volledige uitvoering gekregen en is verdwenen uit het rechtsverkeer.

Zodoende kan een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing haar geen voordeel opleveren.

Het beroep is onontvankelijk.”

2.2. De bestreden beslissing betreft een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissing bevat verschillende onderdelen maar betreft één beslissing die weliswaar verschillende componenten heeft maar die in rechte één en ondeelbaar is (cf. RvS 28 juni 2010, nr. 205.924).

Wat de beslissing tot vrijheidsberoving betreft, moet worden gesteld dat deze beslissing, overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de vreemdelingenwet, enkel vatbaar is voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep in de mate dat het gericht is tegen deze beslissing.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Een verzoekende partij dient aldus blijk te geven van een rechtstreeks belang op ieder ogenblik van de procedure gedurende de behandeling van het annulatieberoep tot de uitspraak daarover.

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

De verwerende partij wijst er in haar nota op dat de verzoekende partij op 12 december 2014 werd gerepatrieerd naar Macedonië, hetgeen steun vindt in het administratief dossier en door de verzoekende partij ter terechtzitting niet wordt betwist.

Het bevel om het grondgebied te verlaten en de terugleiding naar de grens hebben bijgevolg volledige uitvoering gekregen en zijn aldus uit het rechtsverkeer verdwenen. Aangezien de beslissing tot verwijdering reeds werd uitgevoerd, kan de verzoekende partij in principe geen voordeel meer halen uit het ingestelde beroep. Gevraagd naar het actueel belang bij huidig beroep gelet op de tussengekomen repatriëring, geeft de raadsman van de verzoekende partij ter terechtzitting aan dat de verzoekende partij zich gedraagt naar de wijsheid van de Raad.

De Raad stelt aldus vast dat de verzoekende partij, gevraagd om haar actueel belang bij huidig beroep aan te tonen gelet op de tussengekomen repatriëring, niet aantoonde dat zij nog een actueel belang heeft bij huidig voorliggend beroep.

Volledigheidshalve wordt er nog op gewezen dat de verzoekende partij evenmin een schending van artikel 8 van het EVRM aantoonde. De Raad wijst erop dat er geen concrete argumenten worden aangehaald die aantonen dat het gezinsleven moeilijk elders kan worden uitgeoefend en dat een partner de verzoekende partij desgevallend tijdelijk niet zou kunnen vergezellen voor het indienen van de aanvraag gezinshereniging buiten het Rijk. Opdat een vreemdeling zich op artikel 8 van het EVRM zou kunnen beroepen, moet er immers niet alleen sprake zijn van een voldoende hechte relatie tussen de vreemdeling en diens familie, het moet ook bijzonder moeilijk zijn voor de vreemdeling om in zijn land van herkomst een familieleven te leiden (VANDE LANOTTE, J. en HAECK, Y. (eds.), Handboek EVRM deel 2 Artikelsgewijze Commentaar, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 2004, p.754; RvS 20 juni 2008, nr. 2923 (c)). Te dezen toont de verzoekende partij dergelijke onmogelijkheid niet aan. Met betrekking tot haar privéleven voert zij geen andere elementen aan. Evenmin toont zij met haar beknopte betoog dienaangaande geen schending aannemelijk van artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

Het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend vijftien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN